

Højre stillet sig imod den. Jeg vil dog for mit Vedkommende sige, at jeg er ret uskvldig i, hvad Højre har gjort i 80erne. Jeg synes dog, det er ret tilfredsstillende, at jeg, fra det Øjeblik jeg kom ind i Tinget, har haft det Standpunkt, jeg har i Dag overfor Forholdstalsvalg. Maa jeg dernæst ganske kort sige til det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe) i Anledning af et Par Bemærkninger, han gjorde til mig: Jeg har ikke sagt et eneste Ord, der kunde tydes, som at jeg ikke havde Interesse for Købstæderne. Tværtimod, da jeg talte om Valgkredsloven af 1894, sagde jeg, at i 1894, fik de københavnske Kommuner 6 Kredse og det øvrige Land 6, men deraf fik ganske vist Byerne adskillige, og det var jeg meget tilfreds med, men overfor Købstadkommunerne var der ingen, der talte om Valgkredsnyderiet, det var kun overfor København, at Snyderiet var begaaet. Altsaa er det ganske i sin Orden, at jeg ud fra den Sammenligning mellem Valgkredsloven af 1894 og den nu foreliggende har Lov at holde mig til, hvad der skete i København. Saa sagde det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds: Ja, men det var dog Snyderi den Gang, for i 1894 stod vi overfor at kunne faa Grundloven opfyldt med 137 Kredse. Jeg vilde ønske, at jeg havde haft Tid til at søge Forhandlingerne igennem, thi det vilde i hvert Fald interessere mig at læse op forskellige Udtalelser af nogle af de Medlemmer, der stemte for at faa 137 Kredse, men som, da de ikke kunde naa de 137 Kredse, og dermed skaffe fuld Retfærdighed overfor Byerne, stod op og sagde, at de, der bragte Byerne det lille Fremskridt, som kunde naas, det er dem, der rigtig snød Landet til Fordel for Byerne. Nej, Forhandlingerne den Gang sagde os, hvad der er ganske sikkert, at vi stode i 1894 slet ikke overfor at kunne faa en Grundlovsændring med 137 Kredse af akkurat den samme Grund, hvorfor vi ikke staa overfor det i dette Øjeblik, fordi man den Gang, ligesom den Dag i Dag, ikke i Rigsdagen vil have en Ordning, saaledes at Folketingets Tal vokser ubegrænset. Man vilde ikke den Gang gaa til 137 Kredse, ja, man vil nu ikke en Gang, uagtet Befolkningen er meget større, gaa til 132 Kredse, men kun til 124 Kredse. Man stod akkurat overfor den samme Bom med Hensyn til den store Forøgelse af Folketingskredsene som man gør nu. Det ærede Medlem vil gerne bort fra den Sammenligning, som jeg drog imellem, hvad der skete i 1894 og nu og talte

noget om, at det, at jeg kom til det Resultat, skyldes den Omstændighed, at jeg lagde et Tal af 131 og ikke 123 Medlemmer til Grund for mine Beregninger. Nu er det dog ganske naturligt, at vi Medlemmer, der ikke have siddet i Udvalget, ikke have andre Beregninger at lægge til Grund end dem, der foreligge for os igennem Betænkningen og dens Bilag. Vi have fra Indenrigsministeren faaet at vide, hvorledes det vilde stille sig med 131 og ikke med 123. (*Borgbjerg*: Det ærede Medlem kan jo gøre det Regnestykke). Ja, nu gør jeg Regnestykket. Jeg følger det ærede Medlem og gaar ud fra, at han har opgivet rigtigt. Jeg gaar dog ikke saa vidt, at jeg siger, at Byerne vilde faa 1 Kreds, ved at Esbjerg faar 1 Kreds til. Esbjerg havde efter Folketællingen i 1901 et Indbyggerantal af 13 Tusinde og nogle, og den Dag i Dag. . . . (*Borgbjerg*: Efter sidste Folketælling omtrent 16,000). Det ærede Medlem siger, at Esbjerg har omtrent 16,000 Indbyggere nu, men saa gad jeg nok vide, hvorledes Esbjerg vilde kunne faa 2 Repræsentanter. (*Borgbjerg*: Den bliver en overvejende Bykreds). Nej, det kan det ærede Medlem ikke holde sig til. Han tog jo bestemt Afstand fra mig, da jeg før talte om, at Randers var bleven en lignende overvejende Bykreds i 1894. Saaledes kan det ærede Medlem ikke staa og modsige sig selv. (*Borgbjerg*: Det har jeg ikke sagt!) Jo, det var det, det ærede Medlem sagde, da jeg nævnte Randers. (*Borgbjerg*: Randers var i Forvejen en overvejende Bykreds). Esbjerg er ogsaa overvejende en Bykreds.

Formanden: Det ærede Medlem skal ikke tage Hensyn til Afbrydelser.

Hammerich: Esbjerg har altsaa over 15,000 Indbyggere. (*Borgbjerg*: Ja, det er Esbjerg By!)

Formanden: Jeg maa bede ærede Medlemmer om at undlade at afbryde Talerne og Talerne om ikke at tage Hensyn til Afbrydelserne.

Hammerich: Jeg maa dog svare paa Afbrydelserne. Jeg skal imidlertid følge det ærede Medlem, men med det Forbehold, at der er jo ingen, der kan vide, hvorledes denne Valglov bliver fortolket, naar vi første Gang til næste Aar staa overfor den. Ingen kan sige, om den vil blive fortolket, saaledes som det ærede